

FEMEIA ÎN ISLAM

B. 'Aishah Lemu
Fatima Hiren

Femeia în Islam

[Română – Romanian – روماني]

De:

'Aishah Lemu & Fatimah Hiren

Traducere:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Diana Asandei

Revizuit de: Mariam Oana

المرأة في الإسلام

عائشة ليمو & فاطمة هيرين

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& دايانا أساندي

مراجعة: مريم وانا

În numele lui Allah Ar-Rahman (Cel Milostiv), Ar-Rahîm (Cel Îndurător)

Prefață

Occidentul a cunoscut Islamul acum mai bine de treisprezece secole, însă l-a cunoscut în general în termeni antagonici, ca pe un dușman și ca pe o amenințare. Prin urmare, nu este surprinzător faptul că religia noastră a fost prezentată ca fiind una ostilă, tiranică, violentă și chiar idolatrică, iar cultura noastră a fost pictată în culori sumbre. Această stare nu poate să continue și să denatureze relațiile dintre Islam și lumea occidentală. Sperăm ca, odată cu progresul științei și cu contactul mai mare dintre Europa și lumea islamică intelectuală, socială, culturală, politică și economică, se vor schimba atitudinile vechi, acest fapt lăsând spațiu la o mai bună înțelegere și la o mai strânsă cooperare, bazată pe loialitatea față de fapte, pe aprecierea sinceră a zonelor de acord și pe dezacordul dintre noi, precum și la respectul față de diferențe, caz în care putem să nu fim de acord.

Un obiectiv major al Conferințelor islamice este acela de a genera o mai bună înțelegere între Islam, musulmani și cultura occidentală, cu scopul îmbunătățirii relațiilor dintre musulmani și persoanele aparținând altor credințe și ideologii. Una dintre cele mai importante teme abordate este cea legată de femeile musulmane. În cadrul Conferinței Islamice ținute la Londra, această temă a fost susținută de două femei musulmane, ambele având rădăcini occidentale, una fiind englezoaică, cealaltă germană. Audiența occidentală a avut astfel ocazia să asculte opinia Islamului de la cele care, deși aveau rădăcini diferite, au acceptat conduita islamică datorită propriilor convingeri, fiind pregătite să împărtășească experiențele lor cu alții.

Secretar general,
Salim Azzam

Introducere

Toată Slava I se cuvine lui Allah, Stăpânul lumilor, și toate binecuvântările lui Allah fie asupra Profetului Său, Mohammed, asupra familiei sale, asupra companionilor săi și asupra tuturor celor care urmează Calea Sa cea Dreaptă; fie ca Allah Cel Atotputernic să aibă milă de ei în Ziua Judecății!

Perioada de timp în care trăim este una plină de tumult și de schimbări. Îndoiala, nemulțumirea în ceea ce privește starea politică și socială actuală, precum și dorința de revoluție par să simbolizeze spiritul epocii prezente. Instituțiile străvechi se confruntă cu perspectiva dezintegrării. Valorile care au inspirat și condus omul în trecut sunt puse sub semnul întrebării, dacă nu chiar disprețuite. Totul pare să fie într-o stare de incertitudine.

În principiu, nu este nimic greșit într-o stare de cercetare și de reexaminare. Acestea au fost principalele cauze ale progresului în trecut și ar putea fi și în viitor. Situația se schimbă dacă omul pierde echilibrul și calmul. Dacă perioadele precum acestea îl fac pe om să evalueze și să reevalueze în lumina unui criteriu mai mare, atunci pot deschide noi orizonturi și să devină mesageri ai unui viitor progres. Însă, dacă se generează o atitudine negativă evidentă, aceasta va conduce la vandalism moral și cultural. Schimbarea ca atare începe să fie prețuită și căutată. Este uitat însă faptul că orice modificare poate fi în bine sau în rău. Chiar mai important decât o schimbare este direcția acesteia și înțelegerea noastră asupra binelui și a răului, a adevărului și a minciunii, a dreptății și a nedreptății și a unui angajament de a prefera dreptatea, adevărul și dreptatea bazate pe antiteza lor.

Există nenumărate dovezi care atestă faptul că suntem în mijlocul unei perioade de schimbări revoluționare; există puține dovezi conform cărora schimbarea este îndreptată în direcția dreptății, a adevărului și a justiției.

Într-o perioadă ca aceasta, este foarte important să ne îndreptăm atenția de la schimbare pentru schimbarea în sine la schimbare pentru un anumit motiv. Mințile ar trebui îndreptate către idealurile, valorile și principiile care ar trebui să constituie viziunea omului asupra viitorului. Centrul de interes ar trebui mutat de la elementele mărunte la cele de bază, de la mijloace la finalitate, de la tehnici la idealuri și ideologii. Aceasta este provocarea omului modern. Aceasta este problema care atrage cea mai mare atenție din partea celui care încearcă să privească situația dificilă a omului în societatea modernă prin ochiul unui musulman.

Islamul este conștient de aspectele materiale ale vieții umane și nu este doar o religie a spiritului. Unicitatea sa constă în faptul că tratează întreaga viață umană ca pe domeniul real al religiei. Problemele materiale ale vieții și aspectele tehnologice ale societății reprezintă preocupări ale sale, precum și cele ale purificării sufletului și ale integrării omului cu Creatorul său. Se opune astfel fiecărui concept de progres material sau spiritual care încearcă să trateze problema în mod izolat față de celelalte aspecte. Islamul adoptă o abordare integrală și dorește să se folosească de toate resursele aflate la dispoziția omului pentru a crea o lume nouă, în care omul trăiește în pace cu Creatorul său și cu întreaga creație, pe scurt, în pace cu sine însuși. Tocmai aceasta este ceea ce lipsește din societatea modernă.

Familia este una dintre instituțiile cheie ale societății umane. Atunci când omul nu este în pace cu sine însuși, această stare de lucruri este reflectată cel mai mult în domeniul relațiilor umane, în special în familie și în relațiile dintre sexe. Orice discuție asupra problemelor cruciale ale epocii noastre și asupra viitorului

omenirii este obligată să se grupeze în jurul relațiilor dintre sexe și a instituțiilor familiei și ale educației.

Capitolul I.

Femeia în Islam, de 'Aishah Lemu

Pe parcursul celor 15 ani de când am acceptat Islamul, prietenii și cunoștințele mele nemusulmane m-au întrebat multe despre modul de viață al musulmanilor. Lipsa de informare a nemusulmanului de rând cu privire la Islam este aproape totală, iar partea de Islam asupra căreia planează cele mai multe informații greșite este cea referitoare la rolul femeii în Islam. Unii nemusulmani adresează întrebări precum: „Credeti că în Islam femeile au suflet?” – „Femeile musulmane nu se roagă și nu merg la Mecca, nu-i așa?” și „În Islam, Paradisul este doar pentru bărbați, nu-i așa?”

• Fantezie și scăpare

Conform acestor ipoteze, din punct de vedere spiritual, femeia musulmană nu este o persoană, ea există într-o lume a umbrelor, asuprită și oprimată, din care, după moarte, va trece într-un fel de incertitudine a nonentităților lipsite de suflet. Alături de această imagine, o alta este proiectată de mass-media și anume cea a femeii musulmane dintr-un harem asemănător celor din versiunile hollywoodiene ale noapților arabe. Aici, ea face parte dintr-un grup de femei tinere îmbrăcate sumar, care așteaptă prin palat posibilitatea de a fi observate de către domnul și stăpânul lor, sultanul.

Aceste imagini sunt, desigur, foarte atrăgătoare pentru imaginația occidentală. În primul rând, este cea a femeii misterioase caste, acoperite, care trăiește cu frică de soțul ei gelos și brutal; ea este acea soție tradițională aflată în primejdie, care îl

așteaptă pe nobilul Gheorghe să ucidă balaurul și să o salveze. În al doilea rând, apare imaginea sclavei, acoperită de mățăsuri și bijuterii, așteptând plăcerea stăpânului ei. Ce bărbat sau femeie nu s-a gândit la un moment sau altul la această fantezie, dorindu-și să joace unul dintre aceste roluri? Fără îndoială acesta este motivul pentru care fantezia persistă de atâta timp. Vrem să credem că aceste femei există, pentru a țese aceste vise cu privire la ele, deși, în mod public, trebuie să condamnăm o situație care este atât de evident contrară principiilor de eliberare a femeilor.

Astfel, acest lucru este doar o fantezie și, atât timp cât o recunoaștem ca atare, este o formă plăcută de evadare. Însă noi vorbim despre femeile în Islam și despre rolul așteptat de la o femeie musulmană. Cea mai bună sursă de informație cu privire la acest subiect nu trebuie să constituie poveștile imaginate ale Hollywood-ului, ci Cartea de bază a Islamului, care este Coranul, și *ahadith*, spunerile și acțiunile înregistrate ale Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!).

Intenția mea este aceea de a vă aduce la cunoștință unele dintre aceste versete ale Coranului și câteva dintre cuvintele Profetului Mohamed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) care se referă la femei, și de a încerca să trag unele concluzii cu privire la ce înseamnă acestea – sau ce ar trebui să însemne – în practică, în ceea ce privește viața unei femei. Nu intenționez să descriu statutul femeilor musulmane din anumite țări individuale trecute sau prezente, deoarece acestea variază considerabil de la o perioadă de timp la alta și de la un loc la altul din cauza influențelor regionale, rezultate din factori preislamici sau culturali și moderni.

• Statutul spiritual al femeii

Permiteți-mi să încep cu prezentarea dovezilor clare prin care pot fi corectate concepțiile greșite privind statutul spiritual al

femeilor, arătând dacă ele au sau nu un suflet care ar putea experimenta Paradisul. Coranul afirmă categoric că bărbații și femeile care îndeplinesc principiile Islamului vor primi răsplată egală pentru eforturile lor:

﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّانِعِينَ وَالصَّانِعَاتِ وَالْحَافِظِينَ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾

(الأحزاب: 35)

„Musulmanilor și musulmanelor, dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, celor supuși și celor supuse, celor iubitori de adevăr și celor iubitoare de adevăr, celor statornici și celor statornice, celor smeriți și celor smerite, celor care dau milostenii și acelora (*dintre femei*) care dau milostenii, celor care postesc și acelora (*dintre femei*) care postesc, celor care își păzesc castitatea lor și acelora (*dintre femei*) care și-o păzesc, celor care-L pomenesc pe Allah mereu și acelora (*dintre femei*) care-L pomenesc, Allah le-a pregătit iertare (*pentru păcatele mici pe care le-a săvârșit*) și răsplată mare.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 33:35]

Din nou, Allah spune:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

(النحل: 97)

„Pe cel ce face o faptă bună – bărbat sau femeie – și este credincios (*statornic în credința lui până la moarte*) îl vom dărui Noi cu o viață bună (*va avea parte de o viață bună în această lume*). Și Noi îi vom răsplăti pe ei după (*faptele*) cele mai bune pe care le-au săvârșit (*în Ziua de Apoi*).” [Traducerea Sensurilor

Coranului cel Nobil, 16:97]

Fiecare dintre cei cinci stâlpi ai Islamului: mărturisirea de credință, rugăciunea, postul, dania anuală obligatorie și pelerinajul, este la fel de important pentru femei așa cum este și pentru bărbați și nu există nicio diferență în ceea ce privește răsplata lor, după cum ne spune Allah în Coran:

﴿وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا ۗ إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاكُمْ﴾

(الحجرات: 13)

„(...)Cel mai cinstit dintre voi la Allah este cel mai evlavios dintre voi(...) [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 49:13]

• Statutul intelectual

Stabilind fără niciun dubiu egalitatea spirituală dintre bărbați și femei în Islam, cum rămâne cu inteligența, știința și educația lor? Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

﴿طَلَبَ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ﴾

سُنَنُ ابْنِ مَاجَةَ وَصَحْحُهُ الْإِلِبَانِيُّ

„A căuta știința este o obligație a fiecărui musulman (bărbat sau femeie).” (Ibn Majah)

﴿وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ﴾

صَحِيحُ مُسْلِمٍ

„Allah face calea către *Jannah* (Paradis) ușoară pentru cel care merge pe o cale pentru a căuta știința.” (Muslim)

Pentru un musulman, «cunoașterea (știința)» nu este împărțită în religioasă și seculară, iar implicația acestor cuvinte ale

Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) în termeni moderni, este aceea că fiecare musulman, bărbat sau femeie, ar trebui să își efectueze studiile în măsura în care este posibil, ținând cont de Cuvintele lui Allah din Coran:

﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾

(فاطر:28)

„(...)Singurii care se tem de Allah sunt învățații dintre robii Săi(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 35:28]

Prin urmare, în Islam, atât bărbații, cât și femeile sunt înzestrați cu capacitatea de învățare și de înțelegere, precum și cu abilitatea de a îi învăța pe alții, iar unul dintre obiectivele dobândirii cunoașterii este acela de a deveni mai conștient de Allah. În Islam, se consideră că, cu cât o persoană, bărbat sau femeie, studiază creația și observă rezultatele acesteia, cu atât mai mult el sau ea devine mai conștientă de Creator, de Puterea care a făcut și susține creația.

Una dintre cele mai faimoase femei din istoria Islamului este ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), soția Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), iar calitățile cu care aceasta este menționată sunt în primul rând inteligența și memoria ei. Ea este considerată a fi una dintre cele mai fiabile surse de *ahadith* în virtutea acestor calități. Ea a relatat mai mult de o mie de *ahadith* și este considerată a fi unul dintre cei mai mari profesori de *ahadith*.

Vorbind în general, în lumea musulmană medievală timpurie nu a existat nicio restricție sau interdicție cu privire la efectuarea studiilor de către femei, ci, dimpotrivă, religia a încurajat acest lucru. Drept rezultat, multe femei au devenit faimoase ca fiind învățate în religie, scriitoare, poete, medici și profesoare, printre care o amintim pe Nafisa, o descendentă a lui ‘Ali (Allah să fie mulțumit de el!), care avea o atât de mare autoritate în domeniul

ahadith-urilor, încât imam Ash-Shāfi'ī stătea în cercul ei din Al-Fustat, aceasta chiar în momentul în care el se afla la apogeul faimei sale; și Shaikha Shuhda, care ținea discursuri într-una dintre principalele moschei din Bagdad, adresându-se unui public numeros, abordând teme precum literatura, retorica și poezia, fiind una dintre cele mai importante învățate ale Islamului¹.

Există numeroase alte exemple de femei musulmane învățate care au fost profesoare, scriitoare și poete, primind un respect foarte mare din partea societății musulmane. Există, prin urmare, încurajarea necesară pentru ca o femeie musulmană să își efectueze studiile în orice domeniu și aceasta pentru beneficiul ei intelectual și pentru a folosi formarea sa academică și profesională pentru binele comunității, atât timp cât ea este condusă de anumite norme morale care vor fi dezbătute mai târziu în această lucrare.

● Relațiile dintre sexe

După ce am clarificat concepția greșită cu privire la statutul spiritual independent și intelectual al femeilor în Islam, mă întorc acum către statutul lor raportat la cel al bărbaților și la relația lor cu bărbații. Observăm în acest caz că există o relație de interdependență. Coranul spune:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾

(الروم : 21)

„Și printre Semnele Lui (este acela) că El v-a creat din voi înșivă (din specia voastră) soațe, pentru ca voi să trăiți în liniște împreună cu ele. Și El a pus între voi dragoste și îndurare și întru

¹ Ahmad Shalaby: *Istoria educației musulmanilor*, p 193

aceasta sunt semne pentru un neam (de oameni) care chibzuiește.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 30:21]

Aceasta este o definiție foarte importantă a relației dintre soț și soție. Aceștia ar trebui să își găsească liniștea unul în compania celuilalt și să fie legați nu numai prin relația sexuală existentă între ei, ci, mai ales, prin dragoste și îndurare. O astfel de descriere cuprinde grija reciprocă, atenția, respectul și afecțiunea.

Există numeroase *ahadith*, și în mod special cele relatate de către ‘Aishah (Allah să fie mulțumit de ea!), care oferă o perspectivă clară asupra modului în care și-a tratat Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) soțiile și cu privire la maniera în care acestea l-au tratat pe el. Cel mai impresionant lucru despre aceasta este dovada cu privire la grija și respectul reciproc în ceea ce privește relația de căsătorie. Nu există niciun fel de servitute din partea soțiilor și există probabil la fel de multe referințe despre Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), care făcea lucruri doar pentru a le mulțumi pe soțiile sale, la fel sunt și despre soțiile sale, care făceau lucruri doar pentru a-l mulțumi pe el.

Coranul se referă la soții în general într-un alt capitol zicând:

﴿هُنَّ لِبَاسٍ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٍ لَّهُنَّ﴾

(البقرة:187)

„(...)ele vă sunt veșmânt vouă, iar voi le sunteți veșmânt lor (pavăză împotriva păcatului)(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 2:187]

Cu alte cuvinte, la fel cum o haină oferă căldură, protecție și decență, așa și soțul și soția își oferă reciproc intimitate, confort și protecție împotriva comiterii de adulter sau a altor păcate.

Din ceea ce a fost citat din Coran, se poate observa că unul dintre cele mai importante obiective ale reglementărilor islamice

cu privire la comportamentul și relațiile interumane este acela referitor la menținerea unității familiei într-un mod în care atmosfera de liniște, de dragoste, de milă și conștiința de Allah se poate dezvolta și înflori în beneficiul soțului și al soției și, de asemenea, al copiilor.

Prin urmare, în examinarea comportamentului așteptat de la bărbați și femei unul față de celălalt, atât în interiorul, cât și în afara căsătoriei, trebuie să avem în vedere aceste obiective și să cântărim beneficiile lor pentru individ și societate. De asemenea, trebuie să avem în vedere că Islamul are o abordare coerentă cu privire la viață și că diferitele aspecte ale acesteia nu trebuie luate în considerare în mod izolat unele față de celelalte. Islamul este un mod complet de viață și fiecare parte a acesteia trebuie să fie observată în contextul ei complet.

Pentru a înțelege rolul unei femei într-o societate musulmană, trebuie să examinăm atât drepturile și obligațiile sale, cât și comportamentul așteptat de la ea față de bărbați și comportamentul bărbaților cu aceasta.

• Drepturi și obligații

Să examinăm mai întâi care sunt drepturile ei în raport cu bărbații. Coranul spune:

﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ ۚ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ ۙ﴾

(النساء: 34)

„Bărbații sunt protectori ai femeilor, datorită calităților deosebite cu care i-a dăruit Allah și datorită cheltuielilor pe care le fac din bunurile lor(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 4:34]

Astfel, într-o societate musulmană, bărbatul are întreaga responsabilitate

pentru întreținerea familiei sale. Aceasta nu este doar o morală, ci este, de asemenea, o obligație legală. Orice câștig al unei soții îi aparține acesteia, ea putând fie să-l folosească pentru ea însăși, fie să contribuie la bugetul familiei, dacă dorește.

Soția însăși este responsabilă pentru îngrijirea casei și bunăstarea familiei sale. Ea poate să-și exprime punctul de vedere și să facă sugestii privind toate chestiunile, dar cel mai bun rol pe care îl poate avea în păstrarea vieții maritale intacte și puternice este acela de a-l recunoaște pe soț ca fiind cel responsabil pentru funcționarea familiei și, astfel, să-l asculte, chiar dacă nu acceptă deciziile lui într-o anumită chestiune, cu condiția ca el să nu depășească limitele Islamului. Aceasta este semnificația ascultării în contextul căsătoriei în Islam. Este o recunoaștere a soțului ca fiind capul familiei și loialitatea atât a soțului, cât și a soției față de o lege mai mare, *Shari'ah*.

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قِيلَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ النِّسَاءِ خَيْرٌ قَالَ: "الَّتِي

تَسْرُهُ إِذَا نَظَرَ وَتَطِيعُهُ إِذَا أَمَرَ وَلَا تُخَالِفُهُ فِي نَفْسِهَا وَمَالِهَا بِمَا يَكْرَهُ"﴾

قال الشيخ الألباني : حسن صحيح سنن النسائي

„Cea mai bună dintre femei este aceea care te face fericit dacă privești la ea, și se supune atunci când îi ceri să facă un lucru (oricare dintre cele permise) și care nu acționează împotriva dorinței tale în ceea ce o privește pe ea însăși sau averea ei.” (An-Nasa’i)

Un bărbat trebuie să aibă grijă de soția sa și să arate respect atât pentru ea, cât și pentru toate femeile din jurul său, știut fiind

faptul că ele sunt sexul slab. Conceptul de cavalerism a apărut în lumea musulmană timpurie și este considerat de către mulți învățați că ar fi ajuns în Europa de la musulmani în timpul trubadurilor Franței medievale.

Acest concept de cavalerism a primit mai multe lovituri în ultimii cincizeci de ani, deoarece este contrar tendinței prezente a femeilor care se luptă pentru trai într-o lume dură în același mod precum bărbații. Opinia musulmană este aceea că ea ar trebui să fie scutită de aceste lupte și griji pentru a-și putea îndrepta atenția către îngrijirea casei și a familiei sale.

Rolul femeii musulmane în casă este unul foarte important pentru fericirea soțului și pentru dezvoltarea fizică și spirituală a copiilor. Ea se străduiește pentru a transforma viața familiei sale în ceva plăcut și plin de bucurie și casa într-un loc al siguranței și al păcii. Aceasta, la fel și educarea copiilor de mici, are un efect de durată asupra comportamentului și atitudinilor generației următoare, asupra momentului în care copiii ajung adolescenți și, mai apoi, oameni maturi. În arabă, există o zicală bine-cunoscută „*Al-Ummu madrasatun*”, însemnând „Mama este o școală.”, fapt care arată importanța acestui rol.

● Căsătoria în Islam

Continuăm acum cu procedurile de căsătorie în Islam. Atunci când o fată ajunge la vârsta căsătoriei, părinții musulmani joacă un rol important în alegerea soțului, însă fata trebuie să fie consultată și să fie de acord cu aceasta. S-a relatat că, atunci când o fată a venit la Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), plângându-se că a fost căsătorită fără să fi fost întrebată, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a oferit libertatea de a anula căsătoria dacă aceasta își dorește.

Fetele musulmane educate din zilele noastre au un cuvânt

mai mare de spus în alegerea soțului, încă este importantă părerea părinților în alegerea acestuia și este rar, atât pentru un băiat, cât și pentru o fată, să se căsătorească împotriva voinței părinților. Face parte din tradiția musulmană ca aceștia să se căsătorească cu acordul părinților sau a tutorilor.

Atunci când o fată sau o femeie se căsătorește, o parte esențială a căsătoriei este reprezentată de faptul că mirele trebuie să-i ofere o zestre (*mahr*), care poate avea orice valoare convenită. Această zestre nu este la fel ca vechea zestre europeană, care era dată de tată fiicei sale în momentul căsătoriei, aceasta devenind astfel proprietatea soțului, și nici nu este precum zestrea africană „mireasă-preț”, care este plătită de către mire tatălui fetei sub formă de plată sau compensație. Zestrea islamică este un cadou de la mire pentru mireasă și devine proprietatea ei exclusivă (rămâne proprietatea sa, chiar dacă ea este mai târziu divorțată; în cazul *khul*-ei – divorțul la cererea soției – aceasta poate fi obligată să înapoieze o parte din zestre soțului sau zestrea completă)

Comportamentul așteptat de la soț, fie că are sau nu relații bune cu soția sa, este clar stabilit în Coran:

﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَنَحْنُ نَسِينَا وَيَجْعَلُ اللَّهُ فِيهِ

﴿خَيْرًا كَثِيرًا﴾

(النساء: 19)

„(...ci purtați-vă cu ele după cuviință! Iar dacă nu vă este pe plac, se poate să nu vă fie pe plac un lucru pe care Allah l-a pregătit (să vă aducă) un mare bine.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 4:19]

Un alt beneficiu important pe care Islamul li-l oferă soțiilor este faptul că nu există un standard dublu în sfera morală. Chiar dacă este obiceiul bărbaților de a da vina pe femei pentru acțiuni

pe care aceștia le dezaprobă în sine, conform Coranului și învățăturilor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), Allah cere același standard ridicat de conduită morală atât de la bărbați, cât și de la femei, și a Impus aceleași pedepse legale atât pentru bărbați, cât și pentru femei pentru încălcarea legilor morale. Acest lucru va fi explicat cu exemple mai târziu în această lucrare.

Chiar dacă divorțul este decis, tratamentul cel bun menționat anterior este încă necesar. Coranul spune:

﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ ۖ فَمِاسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ ۗ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾

(البقرة:229)

„Divorțul (este îngăduit doar) de două ori, după care (trebuie) sau ținerea (soției) în bună înțelegere, sau slobozirea (ei) cu bunătate. Și nu vă este îngăduit să luați înapoi nimic din ceea ce le-ați dăruit (soțiilor), doar dacă se tem amândouă părțile că nu vor fi în stare să împlinescă Poruncile lui Allah(...)”
[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 2:229]

Așadar, zestrea dată și alte cadouri făcute de către soț soției nu pot fi luate înapoi.

Coranul spune, de asemenea:

﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ۗ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لَتَعْتَدُوا﴾

(البقرة:231)

„Iar dacă divorțați de femei și ele împlinesc timpul lor, nu le împiedicați (îndemnul este adresat familiilor soțiilor repudiate) să se întoarcă la soții lor, dacă s-au învoit după cuviință(...)”
[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 2:231]

Comportamentul bun față de soție și familie este una dintre trăsăturile Islamului. Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

﴿أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنَهُمْ خُلُقًا، وَخِيَارَكُمْ خِيَارَكُمْ لِنِسَائِهِمْ﴾

أبو داود و الترمذي وصححه الألباني

„Credincioșii cu cea mai completă credință sunt aceia care au cel mai bun caracter, iar cei mai buni dintre voi sunt aceia care sunt cei mai buni cu femeile din familia lor.” (At-Tirmidhi)

Și, în conformitate cu un alt *hadith*:

﴿وْخِيَارَكُمْ خِيَارَكُمْ لِنِسَائِهِمْ﴾

أبو داود و الترمذي وصححه الألباني

„(...)cel mai bun dintre voi este cel care are cel mai bun comportament față de soția sa.” (At-Tirmidhi)

• Divorțul

Mai mult decât atât, procedura de divorț în Islam este de asemenea natură încât încurajează reconcilierea acolo unde este posibil. După divorț, femeia ar trebui să aștepte trei cicluri menstruale, timp în care soțul ei rămâne responsabil pentru bunăstarea și întreținerea ei. El nu are voie să o alunge din casă în această perioadă, însă ea poate pleca, dacă dorește. Scopul principal al acestei perioade de așteptare este acela de a se observa dacă soția divorțată este sau nu însărcinată. Al doilea scop este acela de a calma relația, perioadă în care rudele și alți membri ai familiei sau ai comunității pot încerca să-i reconcilieze pe parteneri. Coranul spune:

﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا﴾

﴿يُوقَفُ اللَّهُ بَيْنَهُمَا ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا﴾

(النساء: 35)

„Dacă vă temeți de o pricină între ei doi (cei doi soți), atunci trimiteți un arbitru din neamul lui și un arbitru din neamul ei. Dacă voiesc ei (arbitrii) împăcarea, Allah va readuce înțelegerea între ei (cei doi soți)(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 4:35].

Dacă s-au împăcat, cei doi își pot relua relațiile de căsătorie în orice moment din perioada de așteptare, iar divorțul este revocat automat. Dacă apar probleme în continuare și divorțul este pronunțat a doua oară, este urmată aceeași procedură. Numai dacă se ajunge la cel de al treilea divorț, atunci acesta este irevocabil. Așadar, după trei cicluri menstruale, femeia se poate căsători cu un alt bărbat, dacă dorește, iar primului soț nu îi este permis să se recăsătorească cu ea decât dacă aceasta s-a recăsătorit între timp cu un alt bărbat și a divorțat.

Această procedură este cea folosită în mod normal în cazul în care soțul este cel care cere divorțul sau dacă divorțul este stabilit de comun acord. Dacă soția cere divorțul împotriva voinței soțului, ea poate cere divorțul în instanța de judecată.

Un exemplu a fost relatat în timpul Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), atunci când o femeie a venit la el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) spunând că, deși soțul ei este un om bun și nu are nicio plângere împotriva comportamentului lui, ea îl displăcea foarte mult și nu putea trăi cu el. Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus că aceasta trebuie să-i înapoieze soțului grădina primită de la el drept zestre, aceasta fiind o condiție pentru divorț. Această procedură este menționată în Coran, unde Allah spune:

﴿فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ ۗ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا

تَعْتَدُوهَا ۖ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ

(البقرة: 229)

„(...)Iar dacă vă temeți că nu veți putea împlini Poruncile lui Allah, atunci nu este niciun păcat ca ea să se răscumpere cu ceva. Acestea sunt Poruncile lui Allah și nu le încălcați!(...)”
[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 2:229]

Se poate observa că evoluția modernă a dreptului căsătoriei din Anglia și din alte țări occidentale tinde spre modelul islamic, deși inconștient, în multe feluri, accentuând nevoia de consiliere înainte de divorț, de confidențialitate a procedurilor de divorț și de accelerare a procesului de divorț odată ce acesta a fost stabilit.

Prin urmare, Legislația Islamului nu obligă cuplurile nefericite să rămână împreună, dar procedurile ajută să se găsească o bază prin care aceștia să se poată împăca unul cu celălalt. Dacă reconcilierea este imposibilă, Legislația nu impune niciun obstacol sau întârziere inutilă în calea recăsătoririi fiecăruia dintre parteneri.

• Dreptul la moștenire

Un alt drept al femeii musulmane care face parte din Legislația islamică este dreptul de a moșteni o proprietate. Metoda de împărțire a moștenirii este stabilită clar în Coran, iar regula generală este aceea că femeile au dreptul la a moșteni jumătate din partea dată unui bărbat. Această divizare ar putea apărea drept nedreaptă dacă ar fi analizată singură, fără alte legi, dar trebuie reamintit faptul că, în conformitate cu versetul din Coran citat mai sus, bărbații sunt responsabili cu întreținerea tuturor femeilor și a copiilor din familia lor și, prin urmare, cheltuielile lor necesare sunt mult mai mari decât cele ale femeilor. Jumătatea pe care o moștenește o femeie poate fi considerată a fi una generoasă, deoarece este

doar pentru ea. Orice astfel de bani sau de bunuri pe care o femeie le deține sau orice afacere pe care aceasta o conduce îi aparțin în întregime ei, iar soțul ei nu are dreptul la nicio parte din aceste bunuri.

• Rolul de mamă

În afară de rolul ei de soție, femeia musulmană are un rol foarte important ca mamă. Statutul și valoarea acordate părinților în lumea islamică sunt foarte mari. Coranul spune:

﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٌّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا (23) وَخَفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا (24) ﴾

(الإسراء: 23-24)

„Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceți lor «Of!» (în semn de nemulțumire pentru că te stânjenesc) și nu-i certa pe ei (pentru ceea ce nu-ți place), ci spune-le lor vorbe cuviincioase. ~ Și din îndurare coboară pentru ei aripa smereniei și îndurării (fii într-atât de bun și de îndurător față de ei încât ei să te socotească a fi umil.) și spune: «Doamne, fii îndurător cu ei, căci ei m-au crescut (când am fost) mic!» [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 17:23-24]

Din nou, Allah spune:

﴿ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ وَفِصَالَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ ﴾

(لقمان: 14)

„Noi l-am povățuit pe om (să facă bine) părinților săi, mama lui l-a purtat, (suportând pentru el) slăbiciune după slăbiciune, iar întărcarea lui a fost după doi ani, (așadar): «Adu-Mi mulțumire Mie și părinților tăi, căci la Mine este întoarcerea!»” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 31:14]

S-a relatat că un om a venit la Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) și l-a întrebat:

﴿عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مَنْ أَبْرُ؟ قَالَ: أُمَّكَ،

قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أُمَّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أُمَّكَ، قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: أَبَاكَ﴾

متفق عليه

„O, Profet al lui Allah, cine este persoana care merită cea mai mare grijă din partea mea?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «**Mama ta.**» Omul a întrebat: «Care este următoarea persoană care merită grija mea?» El (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «**Mama ta.**» Omul a întrebat din nou: «Și următoarea persoană?» El, (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «**Mama ta.**» Omul a întrebat: «Și apoi?» Profetul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a răspuns: «**Tatăl tău.**»” (Al-Bukhari și Muslim)

Într-un alt *hadith* Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) l-a întrebat pe un tânăr:

﴿حَدِيثُ معاوية بن جاهمة أنه جاء النبي صلى الله عليه وسلم قال : يا رسول الله أردت أن أغزو ، وقد جئت أستشيرك فقال : هل لك أم ؟ قال : نعم ، قال : فالزمها ؛ فإن الجنة تحت رجليها﴾

سنن النسائي وصححه الألباني

„**«Mama ta încă trăiește?»** Tânărul a răspuns: «Da.» Atunci, Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a spus: «Atunci stai cu ea, căci **Paradisul (Jannah) se află sub picioarele ei (mamei tale).**»” (An-Nasa'i) – cu alte cuvinte, Paradisul este destinat celor care își prețuiesc și respectă mamele.

În consecință, mama musulmană are un sentiment mare de securitate, în raport cu tipul de îngrijire și de atenție pe care îl așteaptă de la copiii ei atunci când ajunge la bătrânețe. Așa cum indică versetul din Coran citat mai sus, recunoștința față de părinți este legată de recunoștință față de Allah, iar un eșec în oricare dintre aceste aspecte este într-adevăr un eșec major în ceea ce privește îndatoririle religioase ale unei persoane.

Principiile Islamului evidențiate în mod explicit în Coran și în *ahadith* sunt credința și bună conduită, iar conduită bună începe acasă, cu rudele apropiate. Un occidental care a avut un contact strâns cu o societate musulmană nu poate să nu fie uimit de dragostea și de respectul acordate părinților și de onoarea oferită bătrânilor în general, atât bărbați, cât și pentru femei, ca o aplicare directă a acestor principii ale Islamului.

● Sex și societate

Am discutat statutul unei femei musulmane cu privire la soțul și la copiii ei. Atunci cum rămâne cu relațiile sale cu alți bărbați, alții decât soțul și rudele ei apropiate?

În această relație, se poate constata o diferență considerabilă între practica islamică și obiceiurile predominante acum în lumea occidentală. Deși în Occident relațiile sexuale în afara căsătoriei sunt încă considerate în teorie un păcat sau, cel puțin, sunt vag nedorite, în practică nu este luată nicio măsură pentru a reduce incidența ridicată a relațiilor sexuale premaritale și extra conjugale, în ciuda ratelor de creștere a nașterilor ilegiteime și a bolilor venerice. Dimpotrivă, există filme, televiziuni și anumite

secțiuni ale presei ce încurajează considerarea relațiile premaritale și a celor extraconjugale ca fiind normale și de dorit. Se presupune că avortul și contracepția sunt metode prin care femeia poate scăpa într-un mod convenabil de orice efecte secundare nedorite ale acestui mod de viață.

În contrast cu această situație necontrolată, Islamul promovează o serie de măsuri specifice pentru a reduce tentațiile pentru sexul în afara căsătoriei.

În primul rând, Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) i-a sfătuit pe oameni să se căsătorească, dacă este posibil, astfel încât dorințele lor naturale să fie îndeplinite într-un mod legal și legitim.

În al doilea rând, datorită permisiunii de poligamie limitată, nu există nicio necesitate pentru a exista un surplus de femei singure.

În al treilea rând, Coranul le cere femeilor să adopte o îmbrăcăminte modestă atunci când apar în public, pentru a nu-i atrage pe bărbați.

În al patrulea rând, modul de viață islamic exclude relațiile de prietenie dintre un băiat și o fată, grupurile mixte, dansul între bărbați și femei, consumarea alcoolului sau a drogurilor, precum și alte aspecte ale modului de viață occidental care sunt binecunoscute ca fiind cele care conduc la relații sexuale premaritale și extraconjugale. În general, în Islam, recrearea socială se petrece fie cu familia și prietenii apropiați familiei, fie între bărbați și femei, în grupuri separate.

În al cincilea rând, relațiile sexuale din afara căsătoriei sunt considerate de către Legislația islamică nu numai un păcat, ci și o infracțiune care se pedepsește conform legii în același mod ca furtul sau crima. Pedepsa se aplică atât bărbaților, cât și femeilor, iar aceasta este severă și are un efect de descurajare.

Să analizăm într-un mod mai detaliat unele dintre aceste puncte, deoarece acestea sunt foarte relevante pentru stilul de viață al unei femei musulmane.

• Îmbrăcămintea

În primul rând, subiectul îmbrăcămintei. O femeie musulmană poate purta orice dorește în prezența soțului și a familiei sale sau în fața prietenelor. Însă, atunci când iese în public sau se află în prezența altor bărbați decât soțul sau familia ei apropiată, este de așteptat ca ea să poarte o îmbrăcămintă care acoperă toate părțile corpului ei și care nu îi dezvăluie corpul. Ce contrast cu moda occidentală, care în fiecare an se concentrează, destul de intenționat, să expună privirii publice încă o parte intimă! În ultimii ani, am văzut ascensiunea și decăderea fustei scurte, a fustei micro, a aspectului umed, a pantalonilor provocatori, a hainelor transparente, topless și a altor articole de îmbrăcămintă concepute pentru a afișa sau a sublinia părțile intime ale unei femei. În același mod, se poate observa o tendință similară în ultima modă de haine pentru bărbați, care au devenit strâmte precum pielea, deși aici designerii de modă pentru bărbați par să fi ajuns într-un impas temporar până când bărbații vor fi suficient de liberi încât să accepte topless-ul sau pantalonii transparenți, însă, din fericire, nu este încă cazul.

Intenția îmbrăcămintei occidentale este aceea de a descoperi corpul, în timp ce intenția îmbrăcămintei islamice este aceea de a-l acoperi, cel puțin în public. Versetul relevant din Coran spune:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ۗ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ﴾

(الأحزاب: 59)

„O, Profetule! Spune soțelor tale și copilelor tale și femeilor dreptcredincioșilor să se învelească în jilbaburile (jilbab – veșmânt cu care se acoperă întreg corpul cu excepția palmelor și a feței) lor, căci astfel vor fi mai bine distinse să fie cunoscute și

să nu li se pricinuiască necazuri! (versetul acesta se mai numește și „versetul Vălului” pentru femei)(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 33:59]

Prin urmare, este obligatoriu pentru o femeie musulmană, atunci când iese în public, să poarte o îmbrăcăminte ce o acoperă din cap până în picioare și nu îi dezvăluie corpul. Conform unor învățați, numai mâinile și fața ar trebui să fie lăsate neacoperite, în timp ce alții susțin că și fața ar trebui, de asemenea, acoperită. Există, prin urmare, două păreri pe această temă.

Datoria de comportament modest nu este doar a femeilor. Poruncile Coranului sunt direcționate către bărbați și femei deopotrivă. Allah spune:

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ (30) وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (31)﴾

(النور: 31-30)

„Spune dreptcredincioșilor să-și plece privirile lor (să nu se uite la ceea ce este oprit) și să-și păzească pudoarea lor! (evitarea adulterului și păzirea părților intime de privirile celorlalți) Aceasta este mai curat pentru ei. Allah, doară, este Al-Khabīr (Atoateștiutor) a ceea ce fac ei. ~ Și spune dreptcredincioaselor să-și plece privirile lor și să-și păzească pudoarea lor, să nu-și arate gătelile lor, afară de ceea ce este pe dinafară și să-și coboare vălurile peste piepturile lor (să-și acopere capul cu vălul ei și să acopere cu acest văl sau cu orice altceva pieptul și gâtul ei în întregime)! Și să nu-și arate frumusețea lor decât înaintea

soților(...)" [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 24:30-31]

• Diferențele dintre roluri

Una dintre celelalte practici menite să consolideze casa și să minimalizeze promiscuitatea este aceea a izolării femeilor. Versetele din Coran pe care se bazează cei care practică acest obicei spun:

﴿يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَاءِ ۚ إِنَّ اتَّقِيْنَ فَلَآ تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٠﴾ وَفَرِّقْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى ۚ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣١﴾﴾

(الأحزاب: 32-33)

„O, voi soții ale Profetului! Voi nu sunteți ca niciuna dintre femei. Dacă sunteți pioase, nu vă arătați binevoitoare (față de bărbați), cu vorba (atunci când stați de vorbă cu ceilalți bărbați, vocea să nu fie schimbată pentru a atrage atenția lor) pentru ca acela care are o boală (fățarnicie, îndoială și înclinare spre păcat) în inimă să nu poftască la voi, și spuneți vorbe potrivite! ~ Ședeți în casele voastre și nu vă arătați (nurii), (nu vă arătați podoabele și farmecele voastre pe care trebuie să le țineți ascunse) așa cum se arătau în vremea Jahiliyyei (perioada anterioară apariției Islamului, denumită prin expresia Al-Jahiliyya, însemnând - printre altele - și „perioada ignoranței”) de mai înainte! Împliniți as-salāh (rugăciunea), achitați az-zakāh (dania anuală obligatorie) și fiți cu supunere față de Allah și de Trimisul Său! Allah Voiește să țină departe de la voi, o, neam al Casei (al Profetului), (aici, prin „neamul Casei” sunt avute în vedere soțiile Profetului) rușinea (păcatul care îl face de rușine pe cel care îl săvârșește) și să vă curățească pe voi într-un totu.” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 33:32-33]

Literalmente, aceste versete se adresează numai soțiilor Profetului Mohammed (Allah să fie mulțumit de ele!), iar unii învățați susțin că ele li se aplică doar lor. Alți învățați interpretează aceste versete că fiind aplicabile tuturor femeilor musulmane.

Unii dintre cei care sunt de acord cu acest lucru pot totuși să ia în considerare alte versete ale Coranului care le îndeamnă pe femei să se acopere atunci când ies, spunându-le atât bărbaților, cât și femeilor să își coboare privirea și să se comporte modest în prezența sexului opus. Aceștia pot lua în considerare, de asemenea, necesitatea unor femei musulmane de a ieși pentru a merge la studii și a practica anumite profesii, ca, spre exemplu, medicina, asistența medicală, învățământul la toate nivelurile, care, pentru femeile și fetele musulmane ar trebui să fie făcut de către alte femei.

Prin urmare, se poate constata că există două opinii și că, în practică, se pot vedea mai multe grade de izolare în diferite părți ale lumii musulmane.

În cele mai multe părți ale lumii, întâlnirile sociale ale musulmanilor sunt întâlniri familiale la care participă bărbați și femei în grupuri separate. Pentru un occidental obișnuit cu întâlnirile mixte, cu dansul și alcoolul, poate fi o viață socială puțin senzațională. Cu toate acestea, cercul familiei în lumea islamică este în general unul mare, sentimentul de fraternitate este atât de puternic, iar ospitalitatea musulmanilor este atât de caldă și de primitoare încât alcoolul și prezența sexului opus se dovedesc a fi inutile pentru distracție.

● Poligamia

Poate că aspectul Islamului cel mai proeminent în mintea occidentalilor cu privire la femei este cel legat de poligamie. În primul rând, permiteți-mi să clarific faptul că Islamul nu impune poligamia ca o practică universală. Profetul (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) însuși a fost un monogam pentru cea mai mare parte a vieții sale de căsătorie, de la vârsta de douăzeci și cinci de ani când s-a căsătorit cu Khadhijah (Allah să fie mulțumit de ea!) și până când a împlinit cincizeci de ani și ea a murit.

Prin urmare, monogamia trebuie să fie considerată ca fiind o normă, iar poligamia ca o excepție.

Se poate observa că, deși această practică a fost utilizată în exces în unele timpuri și locuri, poligamia are, în anumite situații, o aplicabilitate valoroasă. În unele cazuri, ea poate fi considerată a fi cea mai mică dintre două rele și, în alte situații, aceasta poate fi chiar un aranjament benefic.

Cel mai evident exemplu cu privire la această chestiune apare pe timp de război, atunci când inevitabil există un număr mare de văduve și fete ale căror logodnici și soți au fost uciși în lupte. O persoană trebuie doar să își reamintească cifrele morților din primul și cel de al doilea Război Mondial pentru a înțelege că, literalmente, milioane de femei și fete și-au pierdut soții și logodnicii și au rămas singure fără niciun venit sau protecție pentru ele și copiii lor. Dacă în aceste condiții s-ar susține că un bărbat se poate căsători doar cu o soție, ce opțiuni ar mai rămâne pentru milioanele de femei care nu au nicio speranță în a se căsători? Spusă direct, opțiunea unei femei în acest caz este de a rămâne singură, fără copii, sau de a deveni amanta unui bărbat, devenind, astfel, o a doua soție neoficială, fără drepturi legale pentru ea sau pentru copiii ei. Cele mai multe femei nu ar fi fericite cu niciuna dintre acestea, deoarece cele mai multe femei și-au dorit și încă își mai doresc protecția unui soț și a unei familii legale.

Prin urmare, în aceste condiții, compromisul femeilor este acela de a accepta faptul că, dacă ar avea această opțiune, multe dintre ele ar alege să împartă mai degrabă un soț decât să nu aibă

deloc. De asemenea, nu există nicio îndoială asupra faptului că este mult mai ușor să împarți un soț atunci când este o practică stabilită și recunoscută public decât atunci când se petrece în secret, împreună cu încercările provenite din înșelatul primei soții.

Nu este un secret faptul că poligamia de acest fel este foarte comună în Europa și America. Diferența este că, în timp ce bărbatul occidental nu are obligații legale față de a doua, a treia sau a patra amantă și față de copiii lor, soțul musulman are obligații legale complete față de a doua, a treia sau a patra soție și față de copiii lor.

Pot exista și alte circumstanțe care nu au legătură cu războiul, circumstanțe individuale, în care căsătoria cu mai multe soții este de preferat față de alte alternative, de exemplu, în cazul în care prima soție este bolnavă cronic sau are un handicap. Sunt desigur unii soți care pot gestiona această situație, dar nimeni nu ar nega pericolele potențiale. O a doua căsătorie în unele cazuri ar putea fi o soluție acceptabilă pentru toate cele trei părți.

Din nou, există cazuri în care soția nu poate avea copii, în timp ce soțul își dorește foarte mult. Conform legilor occidentale, un bărbat trebuie fie să accepte infertilitatea soției, dacă poate, fie, dacă nu poate, să găsească o modalitate de divorț pentru a se căsători din nou. Acest lucru ar putea fi evitat în unele cazuri dacă părțile se înțeleg asupra unui al doilea mariaj.

Există și alte cazuri în care o căsătorie nu a fost de succes, iar soțul iubește altă femeie. Această situație este atât de familiară încât este cunoscută sub numele de triumfiul etern. Conform legilor occidentale, soțul nu se poate căsători cu a doua femeie fără să nu divorțeze de prima. Însă, poate că prima soție nu dorește să fie divorțată. Poate că ea nu își mai iubește soțul, dar dorește să rămână în continuare cu el pentru siguranța oferită de căsătorie, pentru ea și pentru copiii lor. Similar, cea de-a doua femeie nu își dorește să despartă prima familie a bărbatului.

Există anumite cazuri, cum ar fi acesta în care ambele femei ar putea accepta mai degrabă o căsătorie poligamă, decât să treacă printr-un divorț pe de o parte sau printr-o relație extra maritală pe de altă parte.

Am menționat unele dintre aceste exemple, deoarece pentru majoritatea occidentalilor poligamia este gândită doar în contextul unui harem de fete tinere plin de farmec și nu ca pe o posibilă soluție la unele dintre problemele societății occidentale în sine. I-am acordat ceva timp nu pentru a-i promova folosirea fără discriminare, ci pentru a arăta că este o practică ce nu trebuie condamnată fără a se gândi la beneficiile pe care le aduce față de comunitate.

● Rezumat

Pentru a rezuma ceea ce am afirmat anterior, aş spune că rolul femeilor în Islam a fost înțeles greșit în Occident din cauza ignoranței generale a sistemului islamic și a modului de viață ca un întreg, din cauza distorsiunilor mass-mediei.

Femeii musulmane îi este acordată egalitate spirituală și intelectuală completă cu bărbatul și este încurajată să își practice religia și să își dezvolte facultățile intelectuale de-a lungul vieții. În relațiile acesteia cu bărbatii, ambii trebuie să fie modești în comportament și îmbrăcăminte și să aibă un cod strict de moralitate ce descurajează relaționarea inutilă dintre sexe. Relația cu soțul ei trebuie să se bazeze pe iubire și compasiune reciprocă. El este responsabil de întreținerea soției și a copiilor, iar ea trebuie să-i arate respectul datorat capului familiei. Aceasta este responsabilă pentru îngrijirea casei și pentru educarea copiilor. Ea are dreptul să dețină o proprietate, să aibă propria afacere și are dreptul la moștenire.

Femeia musulmană nu poate să fie căsătorită fără să fie consultată și are dreptul să obțină divorțul. Sistemul de poligamie

limitat poate fi văzut ca având beneficiile sale, care ar putea fi atât în interesul femeilor, cât și al bărbaților. În cele din urmă, ea poate privi în viitor, la o vârstă înaintată, când va fi respectată și îngrijită de către propriii copii și de către societate ca întreg.

Se pare că sistemul islamic a realizat echilibrul corect dintre libertatea și securitatea căutate de femei, fapt care este în interesul societății per ansamblu. Așa cum am menționat la începutul acestei lucrări, am dat citatele relevante direct din Coran și *ahadith*, deoarece acestea sunt în mod evident sursele cele mai autentice ale Islamului. Dacă în anumite momente de timp și locuri aceste principii și legi au fost uneori distorsionate, ignorate sau încălcate, nu sunt de vină principiile și legile, ci egoismul omului, care le denaturează uneori și ignoră ceea ce nu îi place, abătându-se de la adevăr.

Din fericire, nimeni nu a schimbat și nu poate schimba cuvintele Coranului, iar reglementările de protecție ale femeilor care au fost revelate în secolul al 7-lea pot fi verificate ușor de oricine în secolul al 20-lea, așa cum tocmai am făcut. Consider că aceste legi și norme sociale privind femeile conțin anumite adevăruri fundamentale care îi vor aduce beneficiu oricui le aplică. Timpul actual de regândire pe scară largă a rolului și a drepturilor femeilor este, probabil, momentul oportun de a cerceta punctul de vedere islamic, care a contribuit la formarea de societăți stabile a popoarelor atât a celor sofisticate, cât și a celor subdezvoltate, dintr-o parte mare a lumii din ultimele paisprezece secole, care a păstrat continuitatea principiilor sale și de la care lumea occidentală ar avea de învățat.

Capitolul al II-lea.

Viața de familie în Islam de Fatimah Hiren

• **Viața de familie în Islam**

Într-o perioadă de timp în care valorile tind să fie întoarse cu susul în jos, viața de familie ca inimă a societății a fost atacată la fel de mult precum au fost și alte tradiții transmise de la o generație la alta. Acum aproximativ zece ani, atunci când a devenit la modă pentru cei care susțineau „modernismul” să trăiască în „comunități”, împărțind sexul, copiii și câștigurile salariale, mulți oameni se temeau că aceasta ar putea însemna sfârșitul vieții de familie. Din fericire, acest lucru nu s-a întâmplat. În cele din urmă, foarte multe femei tinere încă visează să poarte o verighetă pe deget, să trăiască într-un apartament confortabil drept „doamna Cutare” și să își crească copiii într-o casă ordonată, la fel cum și tinerii preferă să o introducă folosind cuvintele: „Aceasta este soția mea.” în loc de „Acesta este tovarășa mea sau partenera mea”. Nici socialismul și nici alte „isme” nu au putut să deștrădăcească ceea ce a fost inculcat în natura umană din timpuri imemorabile.

Dacă pericolele pentru viața familială și în special matrimonială ar putut fi depășite cu succes în Occident, în lumea musulmană a fost și mai greu ca acestea să câștige teren. Aici, viața de familie, cu toate aspectele sale privind nu numai soțul, soția și copiii, ci și toate celelalte rude de asemenea, sunt atât de ferm stabilite de tradiție, precum și de legislația religioasă, încât poate fi grav afectată.

● Abordarea islamică

Acum, cineva poate spune că o viață de familie fericită și sănătoasă nu poate fi garantată prin lege. Este adevărat că aceasta depinde atât de mult de bunăvoința tuturor celor implicați ca cele mai bune legi să nu rămână doar fraze scrise în care această bunăvoință lipsește. Aici, totuși, la fel ca în toate celelalte sfere ale modului de viață islamic, factorul decisiv este faptul că Islamul nu este o religie în sensul occidental, ci un adevărat MOD DE VIAȚĂ pentru cei care îl urmează. Islamul înseamnă, pe de o parte, supunerea în fața Voinței lui Allah, și, pe de altă parte, acceptarea conștientă a conducerii omului pe Pământ așa cum a fost rânduit de către Allah.

Dacă este aplicată vieții familiale, supunerea în fața Voinței lui Allah înseamnă acceptarea dorințelor intrinsece ale omului și îndeplinirea acestora: dorința de a avea un tovarăș cu care să poată împărtăși dragoste, încredere reciprocă, bunătate, sacrificiu și consolare; dorința de a avea copii, dorința de a avea părinți, frați, surori, unchi, mătuși și toate celelalte rude în care să poată avea încredere și care să poată să ofere protecție sau de la care să poată să primească protecție; dorința de a avea o casă pașnică și călduroasă; dorința de a avea o educație bună; dorința de a primi ajutor la nevoie și dorința de a face bine sau de a primi bine, așa cum pot cere anumite evenimente.

Acceptarea conștientă a domniei omului pe Pământ înseamnă găsirea celor mai bune mijloace posibile pentru o conducere de succes. Și aici, din nou, viața de familie oferă cea mai promițătoare bază pentru activitățile noastre. O viață de familie bună și sănătoasă ne oferă o abordare a dreptului la viață, ne ajută să vedem problemele din perspectiva corectă, ne oferă cea mai bună educație nu doar atunci când vine vorba de profesia noastră, ci și pentru întreaga viață. Atunci când suntem adulți, ne oferă o casă sigură care ne permite să luăm parte la viața societății pentru cele mai multe beneficii, iar când îmbătrânim,

aceasta ne acordă mijloace de trai la fel cum i-am acordat noi atunci când am fost capabili de acest lucru.

Pentru oamenii absorbiți complet de modul de viață predominant astăzi în Occident, aceasta poate suna incredibil. De ce nu lăsați copiii la grădiniță și nu vă bazați pe educația lor de la școală – până la urmă, sunt o mulțime de taxe plătite în acest scop? Și de ce vă simțiți responsabili pentru rudele aflate în nevoie sau pentru membrii bătrâni ai familiei, deoarece, cu siguranță, trebuie să fie asigurați împotriva tuturor necazurilor și există case pentru bătrâni unde nu sunt nici deranjați și nici nu pot deranja? Sunt atât de multe lucruri mai utile de făcut decât îngrijirea copiilor și a altor membri de familie bolnavi.

Cu toate acestea, deși poate suna incredibil, în lumea musulmană aceste responsabilități sunt încă purtate de către majoritatea familiilor. Acest lucru se datorează poruncilor islamice care nu au căzut toate în desuetul evoluției tehnico-industriale moderne, dar care sunt luate foarte în serios de către musulmani până astăzi. Și de ce se petrece astfel? Cred că este astfel pentru că musulmanii cred sincer în responsabilitatea pentru comportamentul lor aici pe Pământ în Ziua Judecății, pentru că sunt pe deplin conștienți de rolul lor ca locuitori ai lui Allah pe Pământ și pentru că sunt mulțumiți de îndeplinirea atribuțiilor lor religioase, atrăgând astfel Mulțumirea lui Allah, acesta fiind scopul principal al însăși existenței lor.

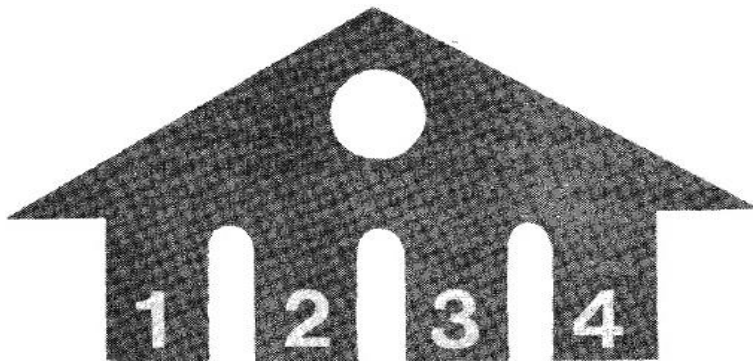
Nemusulmanii se pot întreba cum o religie poate exercita în continuare o astfel de influență puternică asupra oamenilor timpurilor moderne, pentru care aceste exemple occidentale sunt mai degrabă evitate în loc să fie imitate, contrar tendinței obișnuite din cele mai multe domenii.

- **Structura familiei musulmane**

Ceea ce face ca aceste valori să fie durabile și să

supraviețuiescă practicilor occidentale este structura fermă a vieții de familie islamice care se bazează pe următorii patru stâlpi expuși mai jos. Aceștia se bazează pe normele Coranului și pe tradițiile existente în viața Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), transmise de la o generație la alta:

1. viața de familie drept leagăn al societății umane, care oferă o casă sigură, sănătoasă și încurajatoare pentru părinți și copii;
2. viața de familie drept păzitor al dorințelor erotice intrinsece ale bărbaților și femeilor, ceea ce conduce acest impuls puternic prin canale sănătoase;
3. viața de familie drept loc de producere al virtuților umane,

așa cum sunt dragostea, bunătatea sau mila.

4. viața de familie drept cel mai sigur refugiu împotriva problemelor interioare și exterioare.

STRUCTURA FERMĂ ȘI PROTECTIVĂ A VIEȚII DE FAMILIE MUSULMANE

Primul stâlp: casă și încurajare

Al doilea stâlp: dragoste și copii

Al treilea stâlp: virtuți compătimitoare

Al patrulea stâlp: refugiu

Un aspect al vieții familiei musulmane care va rămâne întotdeauna valid este acela că puterea tuturor celor patru stâlpi este oferită de către sistem. De asemenea, nu trebuie uitat faptul că beneficiile vieții de familie sunt extinse nu numai asupra relațiilor de sânge, ci cuprind, de asemenea, familiile musulmane din întreaga lume, aceasta compunând fraternitatea islamică.

Să privim mai îndeaproape fiecare dintre acești patru stâlpi.

I. VIAȚA DE FAMILIE DREPT LEAGĂN AL SOCIETĂȚII UMANE

Dacă familia este un leagăn sănătos pentru societatea umană, înseamnă că toți copiii, drept continuatori ai rasei umane, trebuie să găsească acolo căldură, răbdare și orice progres posibil în educația lor de-a lungul timpului. În acest scop, ei trebuie să aibă o mamă care nu consideră îngrijirea copiilor ei a fi o muncă part-time, ci una dintre îndatoririle ei cele mai importante. De asemenea, trebuie să aibă un tată care – „conform naturii patriarhale a Islamului, este un *imam* pentru familie, pe umerii căruia se află responsabilitatea religioasă a familiei. El trebuie, așa cum spune atât de frumos Syed Abul A'la Mawdudi «să susțină principiile de credință, iar autoritatea sa simbolizează Autoritatea lui Allah în lume.» Bărbatul este, de fapt, respectat în familie tocmai pentru funcția sacră pe care o îndeplinește. Rebeliunea femeilor musulmane în anumite cercuri ale societății islamice a apărut atunci când bărbații înșiși au încetat să-și îndeplinească rolul religios și au pierdut caracterul viril și patriarhal”. Aceasta este opinia demnă de menționat a unui savant musulman de renume mondial.

Cu o casă în care mama și tata sunt conștienți de rolul lor important și realizează că lumea de mâine va depinde de cum

sunt copiii lor, temelia societății va rămâne intactă.

În ceea ce privește educația copiilor, consider că aceasta ar trebui să fie formată din următoarele etape: baza pentru perioada de la naștere până la al douăzecilea an, momentul în care copilul pleacă de acasă, mediul islamic care trebuie să fie creat în familie.

Așa cum ne învață psihologia modernă, acest mediu influențează copilul cel mai mult în timpul primilor ani de viață. Sunt multe lucruri mici și mari care formează acest mediu islamic. Prima condiție este ca părinții să se iubească și să se respecte reciproc, să fie în conformitate cu modelele islamice, răbdători, și să își extindă grija asupra copiilor. De asemenea, este important pentru copii să asculte recitățile frumoase ale Coranului – astăzi există înregistrări excelente, pentru ca ei să afle când este Ramadan, luna de post, când sunt celebrate zilele festive și, de asemenea, că prietenii și rudele musulmane vin în vizită sau sunt vizitați. Și ei trebuie să audă cuvinte precum Allah și Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) rostite cu o voce iubitoare. Aceasta este ceea ce, de fapt, mulți dintre noi facem oricum. Însă, pentru un mediu islamic este de asemenea important ca locuința musulmanilor să fie împodobită cu câteva elemente islamice. Nu mă refer la sentimentalismele ieftine obișnuite, ci la adevărata cultură, nediluată. Copiii ar trebui să vadă pe pereți caligrafii frumoase, un covor într-un loc sau altul și poate alte lucruri care nu pot fi găsite într-o gospodărie occidentală. Iar musulmanii ar trebui să poarte hainele tradiționale din țările lor, cel puțin acasă, și să-și scoată pantofii, chiar dacă numai la intrarea în camera de zi. Astfel, ei vor menține un contact apropiat cu cultura lor, iar copiii vor simți în mod instinctiv că sunt musulmani, ceea ce îi va umple de încredere și mândrie naturală pentru comunitatea lor.

● Procesul de educație

A doua fază aş numi-o faza de a spune. Cunoaştem de la oamenii noştri de ştiinţă cum se formează conştiinţa copiilor prin ascultarea de la o vârstă fragedă a poveştilor de groază şi cum se poate, pe de altă parte, să prindă aripi ascultând poveşti. Aici se află un domeniu larg pentru părinţii cu fantezie şi mult bunăvoinţă. Ei vor studia din nou poveştile Profetilor din trecut (Pacea fie asupra lor!), aşa cum sunt spuse în Coran, vor citi multe dintre tradiţiile frumoase ale ultimului Profet, Mohammed (Pacea şi binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!), şi poveştile cu eroi din istoria islamică. Adunând toată dragostea, inteligenţa şi buna dispoziţie a lor, aceştia pot face din toate acestea cele mai interesante şi inspirate poveşti şi, din experienţa mea, în perioada de la al doilea şi până la al cincilea an de viaţă, copiii sunt cei mai dornici să asculte astfel de poveşti. Mama, în timp ce îşi face treaba prin casă, le poate spune copiilor poveşti, iar în cele mai multe cazuri, vor urma discuţii frumoase, deoarece copilul are întrebări şi vrea să îşi spună opiniile sale. În acest fel, caracterul copilului se poate forma cu siguranţă şi pot fi stabilite standarde care îi menţin verticalitatea de-a lungul vieţii sale.

● Îndatoririle islamice

A treia fază stabilită pe baza primelor două faze amintite este cea a îndatoririlor islamice. Este firesc pentru un copil să vrea să îşi imite părinţii atunci când se roagă. El primeşte un covoraş mic de rugăciune şi, deşi la început va fi răbdător cel mult câteva minute, în timp va învăţa cum să se roage şi se va obişnui cu un ritm zilnic şi cu o rutină aşa cum prevede Islamul. Similar este şi cu ţinutul postului. La început, copilul nu va putea posti mai mult de câteva ore. Însă, încet, va ţine o jumătate de zi şi apoi chiar o zi întreagă. În acest caz, este foarte important ca *sahūr* şi *iftār*, mesele de dinainte de începerea postului şi de după întreruperea postului, să fie sărbătorite un pic. Cât de mândru se va simţi copilul dacă i se va permite să se trezească de dimineaţă, pentru

prima dată, pentru a lua micul dejun cu părinții săi, ce satisfacție va simți dacă va reuși să țină post o zi întreagă! Cred că mulți părinți vor avea experiențe în care copilul singur va cere să i se permită să țină post din nou, în loc să se lase convins să se alăture adulților. De asemenea, vor exista întotdeauna șanse pentru a oferi de pomană. Copilul ar trebui să primească monede strălucitoare pe care să le poată cheltui, astfel învățând că o parte din bani ar trebui să meargă la cei nevoiași sau în caseta de colectare de la o moschee în loc să fie folosiți pentru cumpărarea de jucării sau dulciuri.

În ceea ce privește pelerinajul, copilul trebuie să afle cum se adună musulmanii din întreaga lume la locurile cele nobile cu scopul important de a fi strâns uniți într-o singură fraternitate, închinându-se Creatorului lor ca slujitori ai lui Allah, așa cum au făcut neîntrerupt cei din timpul lui Avraam (Pacea fie asupra sa!).

Copilul va fi acum un musulman conștiincios și, prin urmare, o bază solidă va fi stabilită, prin intermediul căreia se poate constitui a patra fază.

CELE PATRU FAZE ALE EDUCAȚIEI ISLAMICE DE BAZĂ ACASĂ ȘI ÎN FAMILIE

STRĂDUINȚĂ

ÎNDATORIRI

POVEȘTI ȘI TRADIȚII

MEDIUL ISLAMIC

0

3

5

10

15

20

• Instruirea pentru viață

Aceasta este faza străduinței. Copilul, care are aproximativ vârsta de 15 de ani, a învățat că viața pe acest Pământ înseamnă încercări și că doar cei care I se supun Voinței lui Allah cu smerenie profundă pot ieși cu succes din aceste încercări. Este totuși inerent în natura omului și în special în a celor tineri și energici, precum și a celor care sunt în căutarea unui scop adevărat în viață, dorința de a exista ceva pentru care ei să poată depune eforturi. Există, desigur, o varietate de obiective elementare în viața de zi cu zi, precum a nu neglija îndatoririle religioase, luarea examenelor școlare, refacerea după o boală, a avea un loc de muncă util, găsirea unui soț sau a unei soții iubitoare și creșterea copiilor într-un mod bun. Toate acestea sunt, desigur, realizări individuale necesare pentru o bază stabilă. O ambiție sănătoasă va fi desigur direcționată înspre un țel mai înalt. Dacă nu este ghidat înspre făgașele potrivite, va cădea cu ușurință pradă persuasiunii demagogice și ar aspira către ideologii periculoase precum toate „ismele” predominante, de la naționalism la comunism.

Fiecare musulman trebuie să găsească domeniul de activitate potrivit pentru mentalitatea și talentele sale. Această străduință poate fi dusă cu stiloul, cu lopata sau cu bisturiul, sau chiar și cu o mașină de cusut.

O familie în care acest spirit este menținut constant va fi cel mai bun garant pentru o societate islamică sănătoasă, deoarece le permite tuturor membrilor familiei să își asume rolurile într-un mod conștient, iar acesta este unul dintre cele mai importante

scopuri ale vieții de familie.

A fost necesară acordarea unei atenții deosebite explicării acestui prim stâlp al vieții de familie care vorbește despre educației, deoarece este legat de viitorul societății umane în general.

II. FAMILIA DREPT PĂZITOR AL DORINȚELOR

Ajungem acum la cel de al doilea stâlp, cel al vieții de familie drept păzitor al dorințelor naturale erotice ale omului. Voi folosi în mod intenționat cuvântul „eros” în locul cuvântului „sex”, deoarece acest cuvânt a fost folosit într-un mod atât de greșit, încât tinde să denatureze mai degrabă decât să descrie ceea ce doresc eu să spun.

Profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!) a spus:

عن عائشة قالت : - قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ﴿النَّكَاحُ مِنْ سُنَّتِي فَمَنْ لَمْ يَعْمَلْ بِسُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي﴾

سنن ابن ماجه قال الشيخ الألباني : حسن (النكاح) طلب النساء بالوجه المشروع في الدين

„Căsătoria este o parte din *Sunnah* mea și oricine se abate de la *Sunnah* mea nu are nimic de a face cu mine.” (Ibn Majah)

În Coran, Surah II, versetul 187, li se spune bărbaților:

﴿هُنَّ لِيَابِسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِيَابِسٌ لَهُنَّ﴾

(البقرة: 187)

„(...)ele vă sunt veșmânt vouă, iar voi le sunteți veșmânt lor (pavăză împotriva păcatului)(...)” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 2:187]

Islamul, fiind un mod complet de viață ce ia în considerare întotdeauna dispoziția naturală a omului, prescrie căsătoria. În câteva cuvinte frumoase, ni se explică modul în care ar trebui să fie soțul și soția, care, asemeni unor veșminte, trebuie să se acopere și să se protejeze reciproc, găsind împlinire reciprocă în impulsurile lor erotice, în dorința lor de a avea copii și în schimbul de iubire și tandrețe. Aș dori să adaug câteva cuvinte personale aici deoarece, fiind o femeie convertită la Islam, sunt uneori întrebată ce părere am despre abordarea islamică cu privire la căsătorie.

● Căsătoriile aranjate

Ceea ce am apreciat văzând cât de bine se desfășoară este, în primul rând, obiceiul familiilor musulmane a așa numitelor căsătorii aranjate. În timpul șederii mele într-o țară musulmană, precum și în urma mărturiilor de la numeroșii foști studenți și de la alți prieteni musulmani pe care îi cunosc de peste 15 ani, am putut observa întotdeauna că viața de familie în cadrul căsătoriilor aranjate este mult mai durabilă și mai stabilă decât în familia obișnuită occidentală. Se pare că în cazurile în care părinții sau rudele care au mai multă înțelepciune și experiență propun căsătorii, o fac luând în considerare un spectru mai larg, precum familia, educația, ambițiile, lucrurile plăcute și neplăcute și atât de multe alte lucruri. În ciuda faptului că aproape toate căsătoriile musulmane se desfășoară prin cumpărarea pisicii din sac (așa cum spunem noi în Germania), ceea ce înseamnă că nu se știe în prealabil dacă partenerii se potrivesc din punct de vedere sexual, așa cum se obișnuiește în Occident, aceste căsătorii pot fi considerate a fi mai de succes decât căsătoriile de aici.

● Poligamia

În al doilea rând, apare problema delicată a poligamiei.

Înainte ca angajatul primăriei să mă căsătorească cu soțul meu musulman european, m-a avertizat cu privire la cele patru soții pe care ar avea voie să le aibă dacă ar trebui să trăim vreodată într-o țară musulmană. Chiar dacă am fost lovită un pic la început, în curând am aflat că, deși în Islam este permisă poligamia, aceasta este practică rareori. Cu toate că această concesie oficială pentru dispoziția față de poligamie este fără îndoială inerentă în unii bărbați sau este folosită pentru circumstanțe extraordinare, precum o boală cronică sau infertilitatea primei soții, Islamul interzice complet relațiile sexuale în afara căsătoriei, iar eu consider că aceasta este o decizie foarte înțeleaptă. Dacă un bărbat musulman, dintr-un motiv sau altul nu se poate abține de la a dori mai mult de o soție, el nu este obligat de această nevoie să recurgă la un act păcătos, ci își poate satisface nevoia într-un mod permis, având și responsabilitățile aferente.

În ochii mei, acesta este principalul punct: foarte puțini bărbați vor întreține mai multe soții și copiii care ar putea apărea din aceste căsătorii numai pentru lăcomia sa. El se va gândi de două ori înainte de a lua vreo decizie, în timp ce în societățile fără aceste norme rezonabile este foarte ușor să sări în pat cu cineva și să pleci apoi. În locul demnității umane esențiale datorate acelei femei, ea nu va primi nimic altceva în afară de degradare și nefericire atât pentru ea, cât și pentru un eventual copil ce ar proveni din aceasta. Există atât de multe exemple triste în fața noastră încât nu mai sunt necesare comentariile pe această temă.

• Divorțul

În al treilea rând, în materie de divorț, consider că soluția islamică este mult superioară oricărei alte soluții dintre cele pe care le cunosc. Dacă dintr-un motiv sau altul, deși acest lucru se întâmplă rareori în practică, soțul și soția consideră că este imposibil să mai trăiască împreună, nu există niciun lanț care să îi

țină împreună cu forța. Aceștia se pot separa în pace și fiecare dintre ei își pot căuta fericirea alături de altcineva. Dacă o soție nu poate suporta ca soțul ei să își ia altă soție, ea poate cere întotdeauna divorțul și nu este obligată să tolereze ceea ce pare intolerabil pentru ea.

Nu este aceasta mai în conformitate cu demnitatea umană dacă în aceste chestiune nu există niciun fel de mister gol?

Soțul nu trebuie să spună minciuni fantastice ori de câte ori vrea să se întâlnească cu prietena lui, soția nu trebuie să pretindă că nu vede ce se întâmplă în spatele ei. De asemenea, în cazul în care un soț crede că nu mai poate tolera obiceiurile proaste ale soției sale, el nu trebuie să o tortureze cu un comportament rău, ci acesta se poate despărți de ea. La fel se aplică și pentru soție.

În acest fel, societatea umană va fi mult mai curată și sănătoasă, familiile nu se vor mai simți nefericite pentru copii și niciunul dintre soți nu va fi condamnat la nefericire pe tot parcursul vieții. Există o serie de legi și de norme cu privire la divorț pe care eu le consider ca fiind cele mai sensibile, în ceea ce privește poziția financiară a unei femei divorțate și a copiilor ei sau în alte privințe, dar ar dura prea mult dacă le-am discuta aici.

Eu cred că această tradiție puternică este, de asemenea, responsabilă pentru faptul că divorțul, deși necesar în anumite cazuri, se practică atât de rar în familiile musulmane.

● Statutul femeii musulmane

În al patrulea rând, vreau să spun câteva cuvinte cu privire la statutul femeii în Islam. În Coran, putem citi:

﴿وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾

(البقرة: 228)

„(...)Ele au drepturi egale cu obligațiile lor, după cuviință. Dar bărbații au o treaptă peste ele (deosebirea între bărbat și femeie, din punct de vedere economic, face ca drepturile și îndatoririle bărbatului să fie puțin mai mari decât ale femeii)(...) [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 2:228]

Cei care doresc să găsească greșeli în reglementările islamice consideră acest verset ca fiind în detrimentul demnității femeilor, însă eu cred că această singură propoziție include tot ceea ce este necesar pentru fericirea mea ca femeie. El îmi acordă toate drepturile pe care mi le doresc: dreptul la educație, la proprietatea mea, la a fi păzitorul casei mele și chiar la o slujbă dacă circumstanțele o cer, acestea fiind doar câteva exemple. Dar, cel mai important dintre toate, îmi dă dreptul să depind de soțul meu, fie că este vorba de problemele casnice, fie de orice decizii importante pe care trebuie să le iau pentru beneficiul familiei. Pe de altă parte, soțului îi revine marea responsabilitate de a avea grijă de familia sa și, consultându-se cu soția, să găsească cele mai bune soluții posibile. Nu este în natura femeii ca aceasta să își dorească un soț just, înțelept, grijuliu, care este capabil de a lua aceste decizii?!

Acest lucru, cred eu, reprezintă viața de familie ideală, așa cum este descrisă de Islam. Într-o astfel de atmosferă, ambii parteneri vor găsi împlinirea în chestiunile erotice, precum și în alte domenii matrimoniale în care creșterea copiilor are întâietate.

III. FAMILIA ȘI FORMAREA CARACTERULUI

În ceea ce privește cel de-al treilea stâlp, cel al virtuților umane, așa cum sunt dragostea, bunătatea și mila, aș dori să las Coranul să vorbească pentru mine:

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿15﴾﴾

(الأحقاف: 15)

„Noi i-am poruncit omului să le arate bunătate părinților săi. Mama sa l-a purtat cu dureri și l-a născut cu dureri. Purtarea lui și (până la) înțarcarea lui sunt treizeci de luni. Iar când ajunge în plină putere și împlinește patruzeci de ani, zice el: «Doamne, ajută-mă pe mine ca să-Ți aduc mulțumire pentru Binefacerea Ta, cu care Te-ai îndurat de mine și de părinții mei, și să împlinesc o faptă bună care să-Ți placă! Și fă ca urmașii mei să fie oameni buni (evlavioși)! Eu mă întorc la Tine, căindu-mă, și eu sunt dintre cei supuși!» (Poruncilor și Înțelepciunii Tale).”

[Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 46:15]

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ ۖ وَاحْفَظْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾﴾

(الإسراء: 23-24)

„Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceți lor «Of!» (în semn de nemulțumire pentru că te stânjenesc) și nu-i certa pe ei (pentru ceea ce nu-ți place), ci spune-le lor vorbe cuviincioase.

~ Și din îndurare coboară pentru ei aripa smereniei și îndurării (fii într-atât de bun și de îndurător față de ei încât ei să te socotească a fi umil) și spune: «Doamne, fii îndurător cu ei, căci ei m-au crescut (când am fost) mic!»” [Traducerea Sensurilor Coranului cel Nobil, 17:23-24]

Ce spirit de bunătate reciprocă este această coborâre a aripilor de milă asupra noastră în timp ce noi suntem neajutorați! Și, mai târziu, grija noastră protectivă față de copiii și de bătrânii noștri, când aceștia au nevoie de ea! Dacă suntem buni și răbdători, înțelegători și încurajatori în comportamentul nostru față de membrii familiei noastre, transmitând astfel aceleași virtuți și ei, suntem siguri că vom duce mai departe aceste virtuți în societatea umană la fel. Un tată grijuliu va fi, de asemenea, bun cu cei pe care îi întâlnește în afara casei, așa cum va fi strict și nu va face compromisuri atunci când va trebui să își protejeze familia sau semenii împotriva viciilor care vor să submineze sau să distrugă aceste virtuți.

IV. FAMILIA DREPT REFUGIU

Și pentru a concluziona argumentul, cel de-al patrulea stâlp ne acordă în pliul vieții de familie un refugiu sigur împotriva problemelor interioare și exterioare. Într-un moment în care oamenii nu au încredere reciprocă, când toată lumea se gândește prima dată la ea și este considerată o crimă a fi deranjat de grijile altora, sunt bine doar cei care știu că au cel puțin un loc de refugiu. Aici am putea obține fie un sfat bun, o bucată de pâine, fie o mână de ajutor sau un pat. Aici putem fi siguri că vom fi apărați de lumea exterioară și știm că ceilalți membri ai familiei așteaptă de la noi cele mai bune acțiuni și nu cele mai rele, care ne ajută foarte mult să ne desfășurăm, folosind calitățile noastre. Așadar, familia este o instituție minunată pentru cei nevoiași, precum și pentru cei care sunt capabili să ajute. Nicio altă instituție socială nu a adus cu sine responsabilități similare precum instituția familiei.

Cu cât devine societatea mai bună în ochii spectatorilor superficiali, cu atât mai multă tristețe poate să aducă realizările ei impersonale în ochii celor care apreciază o viață islamică

adevărată.

Capitolul al III-lea.

Discuții

Deși cele două conferințe au fost urmate de discuții, acestea s-au concentrat doar pe subiecte din prima lectură. O versiune ușor editată a discuției este prezentată mai jos.

• Poliandria

Întrebare: Aș dori să adresez o întrebare legată de poligamie. Dacă o persoană acceptă argumentele dumneavoastră în legătură cu căsătoria unui bărbat cu mai multe femei, în anumite circumstanțe, s-ar putea extinde aceleași argumente și pentru o femeie, de a fi căsătorită cu mai mulți soți? Pentru a fi mai precisă, în cazul în care o femeie devine invalidă și nu mai poate fi activă sexual, iar din această cauza soțului îi este permis să aibă o a doua soție, de ce nu ar fi considerat bine și în ceea ce le privește pe femei? Dacă un soț devine invalid, de ce nu ar fi permis pentru o soție să aibă un al doilea soț?

B. 'Aishah Lemu: Cazurile pe care le-am menționat au fost exemple de circumstanțe umane în care există cu adevărat o problemă reală, iar eu am spus că, în lumea occidentală, opțiunile sunt limitate. Aceasta fiind spus, fie stai cu ea, fie ceri divorțul, nu poți aduce o a treia alternativă, o altă soție. Întrebarea dacă o femeie poate avea mai mulți soți ridică o serie de alte probleme. Una dintre ele este problema moștenirii. Dacă o femeie are mai mulți soți, nu există nicio certitudine cu privire la paternitatea copilului și cred că acest lucru este o chestiune foarte deranjantă pentru bărbați, de a nu fi siguri că un anumit copil este al lor, ci ar

putea fi copilul unui alt soț. O altă problemă care ar putea să apară aici este aceea că, pentru o femeie, să aibă grijă de un singur bărbat este, în general, considerat a fi destul de greu, fără a mai lua în considerare încă unul. Deci, nu există nicio prevedere, din ceea ce cunosc eu, în conformitate cu Legislația islamică, pentru ca aceasta să fie permisă, însă, din moment ce aceasta este o discuție, există aici unii cercetători care pot oferi mai multe informații decât mine.

Khurshid Ahmad: Pot adăuga un cuvânt sau două la ceea ce a spus sora 'Aishah. În primul rând, să înțelegem poziția islamică. Islamul permite poligamia, în anumite cazuri, dar în niciun caz nu permite poliandria, ceea ce înseamnă ca o femeie să aibă mai mulți soți. Aceasta este poziția juridică. Se pune întrebarea de ce este acest lucru. Sora 'Aishah a adus două argumente. Împreună cu argumentul ei subiectiv că un bărbat este mai mult decât suficient, ea a subliniat complexitatea ce ar exista în privința stabilirii paternității copiilor și, în al doilea rând, problemele legate de moștenire. Dorim să vă invităm să luați aminte la alte câteva aspecte.

În primul rând, sociologic vorbind, instituția unei familii într-un sistem patriarhal poate funcționa în mod eficient în cazul poligamiei, dar pur și simplu s-ar dezintegra într-un sistem poliandric. De dragul argumentului, este posibil să avem familii poliandrice într-un sistem matriarhal, dar acest lucru ar însemna o schimbare în întreaga matrice socială.

În al doilea rând, din punct de vedere sexualo-sociologic, este posibil pentru un bărbat să aibă relații sexuale cu toate soțiile lui, dacă are mai multe, și să le lase pe toate însărcinate. Dar dacă o soție are mai mulți soți, ea poate chiar și în acest caz să rămână însărcinată doar cu unul dintre ei.

Acest lucru ar trebui, de asemenea, luat în considerare: din momentul în care femeia este însărcinată, ea nu va fi disponibilă

să aibă relații sexuale pentru un timp. De fapt, unul dintre argumentele invocate de unii sexologi în favoarea poligamiei (a se vedea: Ludovici, Anthony M., *Femeia: o justificare*, Constable, Londra; și MacFarlane, J.E. Clare, *Cazul pentru poligamie*) este acela că, deoarece relațiile sexuale nu sunt posibile cu soția în timpul acestor perioade, monogamia forțată este nenaturală. Dacă posibilitățile de o a doua căsătorie făcută în mod corespunzător nu sunt posibile, pericolele unor relații sexuale ilicite devin foarte reale. Dacă aceasta este situația într-o căsătorie un bărbat – o soție, ce s-ar putea întâmpla într-o căsătorie mai mulți soți – o soție?

În al treilea rând, chiar din punct de vedere psihologico-sexual, acest aranjament ar fi o anomalie. Dintre multele aspecte să ne referim doar la unul. Dacă examinăm originea și nu doar transmiterea bolilor venerice, constatăm că acestea provin de la o femeie care a avut relații sexuale cu mai mulți bărbați. Atât timp cât există o relație un singur bărbat – o singură femeie, bolile venerice nu ar mai exista. Dacă un bărbat are contact sexual cu mai multe femei, dar femeia cu care are această relație nu are relații sexuale cu alt bărbat, nu ar mai exista boli venerice. Dar dacă o femeie are relații sexuale cu mai mulți bărbați, ar exista posibilitatea apariției bolilor venerice. Este în natura lucrurilor, iar o încălcare a acestui aspect ar perturba întreaga schemă a vieții. Poligamia are un loc în acest sistem, poliandria nu are.

Islamul a interzis poliandria nu pentru orice părtinire față de bărbat, ci pentru binele bărbatului și a femeii, precum și a întregii societăți umane.

• Moștenirea

Întrebare: Acesta este o problemă foarte personală. Am două fiice. Acum, când voi muri, pentru că nu am reușit să am un băiat,

ceea ce nu este vina mea, proprietatea mea după ce voi muri va fi împărțită între soțul meu, cei doi copii ai mei și frații și surorile mele, în lipsa părinților mei. Acum, dacă aș fi avut un copil de sex masculin, sau în cazul în care una dintre cele două fiice ale mele ar fi fost băiat, proprietatea mea nu s-ar fi împărțit cu frații și surorile mele. De ce această pedeapsă?

B. 'Aishah Lemu: Cred că acest lucru este un exemplu de caz în care, așa cum am menționat anterior, trebuie să realizăm că Islamul trebuie să fie luat ca un întreg. Nu ar trebui să luăm doar o parte dintr-un anumit drept, fără alte părți ale legii. Așa cum am menționat deja, în Islam este responsabilitatea bărbaților să aibă grijă de femeile din societate, astfel încât fie că este soția sau fiica, mama sau orice altă rudă apropiată de gen feminin, care nu are nicio altă rudă masculină la care să apeleze, membrii de sex masculin ai familiei au responsabilitatea de a avea grijă de astfel de fete sau femei. Și, cu cât este mai în vârstă un bărbat, cu atât mai mare este responsabilitatea. Deci, acesta este motivul pentru care porțiunea mai mare a moștenirii îi revine bărbatului, deoarece acesta are responsabilitatea de a le îngriji pe femei. Dacă acest lucru ar fi luat singur, iar femeile ar avea o responsabilitate egală și nu ar depinde de nimeni, decât de ele, s-ar spune da, acest lucru este nedrept. Dar, în contextul sistemului juridic islamic, în care ea este responsabilitatea bărbaților, consider că acest lucru nu este o nedreptate. Poate că unii experți juridici ar dori să mai adauge ceva la ceea ce eu am spus.

Khurshid Ahmad: Pot să intervin încă o dată în acest stadiu? Întrebarea se referă la o parte particulară a Islamului și anume dreptul la moștenire. Legile islamice legate de moștenire sunt unele foarte echilibrate și interconectate, iar o persoană trebuie să le ia ca pe un întreg. Acum, luând în considerare cazul pe care l-ați expus, aveți dreptate că, în ceea ce privește modul în care merge legea, și anume cazul discutat, drept o parte a moștenirii, și anume lucrurile lăsate la moarte ar fi împărțite și de frații și de

surorile dumneavoastră. Legea are întotdeauna în vedere situația generală, nu excepțiile de la regulă. Dar sistemul islamic are grijă și de astfel de situații excepționale. În situație de acest gen, fetele nu ar ajunge pe stradă. Ar fi protejate de familie, iar familia nu înseamnă doar tatăl și mama. Familia reprezintă o relație prelungită. Frații, surorile și părinții tai, cu toții fac parte din această familie, și în absența oricărui alt membru, aceștia ar avea grijă de copiii voștri. Acum, nu trebuie să uitați principiul islamic de tutelă. De exemplu, în cazul la care v-ați referit, în lipsa dumneavoastră, ar fi o altă persoană care ar putea acționa drept tutore pentru aceste fete, persoane din cadrul familiei, și acestea ar fi dintre cele foarte apropiate.

Din acest motiv, în ceea ce privește moștenirea, aceasta se împarte la toate rudele apropiate care au de jucat un rol în cadrul acestor relații, pentru ca întreaga familie să rămână o unitate integrală și toată lumea să fie conștientă de responsabilități lui/ei. Este de sperat ca ponderea pe care o primesc frații sau surorile dumneavoastră, sau, în cazul în care părinții sunt în viață, nu este folosită doar pentru beneficiul lor, ci și pentru binele întregii unități, adică familia. Legislația islamică accentuează faptul că acești bătrâni trebuie să-i îngrijească pe copiii voștri din punct de vedere financiar, moral, social și altfel. Acești copii sunt carne din carnea lor și oase din oasele lor. Le este poruncit să aibă grijă de ei din punct de vedere moral și legal. Din acest motiv, sistemul le recunoaște partea lor din moștenire. Și, mai presus de toate, Islamul nu este doar un set de legi, ci este un cod moral, un aranjament social și un sistem de sprijin și tutelă. Familia are acest rol, indiferent de situație.

● Acoperirea feței

Întrebare: Conform Coranului, bărbații și femeile trebuie să își coboare privirea atunci când ies în spațiul public. Dacă femeia

trebuie să se acopere de sus până jos, nu ar mai fi un motiv pentru bărbat să își coboare privirea. Aceasta ar implica faptul că femeile și-ar putea păstra fețele neacoperite, deoarece bărbații trebuie să își coboare privirea și să nu se uite după ele. Dacă Nobilul Coran le spune atât bărbaților, cât și femeilor, să își coboare privirea fiecare în prezența celuilalt, implicația este aceea că femeia nu ar avea fața acoperită, altfel ce motiv ar mai fi pentru această coborâre? Pot sugera în continuare că, în timpul *Hajj*-ului, este interzis în mod special acoperirea feței cu un văl.

B. ‘Aishah Lemu: Apreciez foarte mult întrebarea dumneavoastră și cred că puteți vedea cu ochii dumneavoastră unde este problema în această chestiune. Accept ambele argumente și, așa cum am menționat anterior, există o altă opinie, deținută de alți oameni, iar aceștia cred că au argumente în favoarea acesteia. Dacă doresc să ni le împărtășească, atunci să facă acest lucru.

Khurshid Ahmad: Doar pentru clarifica situația, permiteți-mi să spun pe scurt celălalt punct de vedere. Presupunerea că, dacă Nobilul Coran le cere bărbaților și femeilor să-și coboare privirea și nu să se uite cu insistență unul la celălalt, implică faptul că fața trebuie să rămână descoperită, este imaginativă, dar nu ne duce prea departe. Dacă Nobilul Coran ne spune să nu facem *salāt* (rugăciune) în stare de ebrietate, aceasta nu înseamnă că alcoolul este permis atunci când o persoană nu se roagă. Există o serie de modalități în care vă puteți vedea unul pe altul, chiar într-un mod tentant, chiar dacă trupul este acoperit. Coborârea privirii reprezintă o atitudine și nu doar un act. Ca atare, ea nu este legată în mod specific de a vedea fața altora, ci de întreg corpul.

Mai mult decât atât, argumentul cu privire la acoperirea feței se bazează pe anumite concluzii din Coran, dezvoltate în continuare în *ahadith*. Este un principiu islamic ca învățăturile Coranului să fie înțelese în contextul spuselor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa!). Luată împreună,

ambele afirmă că femeile ar trebui să se acopere în mod corespunzător atunci când ies din casă, iar acoperirea corpului include și fața. Doar acele părți ale corpului precum mâinile și picioarele, ce se dezvăluie în timpul mersului, au voie să rămână așa.

Trebuie să recunoaștem că în privința acestei chestiuni există două puncte de vedere și ambele sunt derivate din cercetarea atentă a surselor originale. Fiecare este liber să preferă oricare dintre acestea pe baza unor argumente, dar ar trebui să respecte, de asemenea, și celălalt punct de vedere.

Referința la *Hajj* nu este relevantă. Interdicțiile pentru *Hajj* reprezintă un caz special și este greșit să facem o generalizare pornind de la ele. În cazul *Ihrām*-ului, bărbații nu își pot acoperi capul sau în *wuquf* Muzdalifa, rugăciunea de *Maghrib* nu este efectuată la timpul ei, ci este unită cu *Isha*. Toate acestea, ele reprezintă cazuri speciale și ar fi periculos să le generalizăm.

● Îmbrăcămintea

Observațiile unei femei din public: Aș dori să spun câteva cuvinte cu privire la îmbrăcămintea. Doamna Lemu făcut doar o foarte scurtă referire la acesta.

În primul rând, se pune problema de priorități. Islamul dorește să schimbe perspectiva noastră asupra vieții. Referința coborârii privirii pentru bărbați și pentru femei este intenționată și nu doar una accidentală. Coranul și *Sunnah* nu sunt tăcute în ceea ce privește normele de îmbrăcămintea. Există instrucțiuni detaliate cu privire la modul în care bărbații ar trebui să se acopere și, de asemenea, instrucțiuni detaliate pentru modul în care femeile ar trebui și ele să se acopere.

Dacă femeile ar trebui să-și acopere fețele sau nu, este doar un element al întregii scheme. În situația actuală, avem o problemă foarte dificilă, deoarece nu este urmată întreaga

schemă. Unii bărbați s-au emancipat și s-au distanțat de cerințele islamice de îmbrăcăminte și, totuși, se așteaptă ca femeile să se acopere. Nu există nicio lege care să afirme că bărbații pot să nu aibă barbă, dar unii dintre aceștia nu respectă aceste porunci.

Instrucțiunile islamice sunt pentru amândoi și consider sincer că ambii ar trebui să caute în inimile lor cât de mult încearcă să le respecte.

Cuprins

Nr.	Titlu	PG.
1	Prefață	3
2	Introducere	4
3	Capitolul I. Femeia în Islam de Aishah Lemu <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Fantezie și scăpare</i> ▪ <i>Statutul spiritual al femeii</i> ▪ <i>Statutul intelectual al femeii</i> ▪ <i>Relațiile dintre cele două genuri</i> ▪ <i>Drepturi și obligații</i> ▪ <i>Căsătoria în Islam</i> ▪ <i>Divorțul</i> ▪ <i>Dreptul la moștenire</i> ▪ <i>Rolul femeii ca mamă</i> ▪ <i>Sexul și societatea</i> ▪ <i>Îmbrăcămintea</i> ▪ <i>Roluri diferențiate</i> ▪ <i>Poligamia</i> ▪ <i>Rezumat</i> 	6
4	Capitolul al II-lea. Viața de familie în Islam de Fatimah Hiren <ul style="list-style-type: none"> ▪ <i>Abordarea islamică</i> ▪ <i>Structura familiei musulmane</i> I. Familia drept leagăn al societății umane	32

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Procesul de educație</i> • <i>Îndatoririle islamice</i> • <i>Antrenament pentru viață</i> <p>II. Familia ca păzitoare a dorințelor</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Căsătoriile aranjate</i> • <i>Poligamia</i> • <i>Divorțul</i> • <i>Statutul femeii</i> <p>III. Familia și construirea personalității</p> <p>IV. Familia ca refugiu</p>	
5	<p>Capitolul al III-lea. Discuții</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Poliandria</i> • <i>Moștenirea</i> • <i>Acoperirea feței</i> • <i>Îmbrăcămintea</i> 	48

